

१४६

٧- الف - ع

1119

822

21-752

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
اهدای
مجلس شورای اسلامی
۱۳۷۷

قد وخر في ملكه وانا الخضر
سرايا نصير محمد ابن
عنه الخضر
١٢١٢ هـ

١٠٩

عمر بن الخطاب
رضي الله عنه

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

سارہ نیٹ کتاب

21.9V2

كتاب الفاظ الويه وتيسر (ترجمه -)
مؤلف نور الدين محمد عبد الحكيم و محمد حسين

موضوع

شماره اختصاصی (۶۸۸) از کتب اهدائی : کم زار

۶۵۴

۷- الف - ع

۱۱۱۹

۲۸۸

۲۱۰۶۷۲

کتاب الف الف
مکتب کرم زاده
۱۰۵۷
۱۲۱۲
۳۰۰
۱۱۱۹

۳۰۰

۱۱۱۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب الف الف الف و تسبیح (ترجمه...)

مؤلف نورالدین محمد عبدالرحیم و محمد حسین اف

موضوع

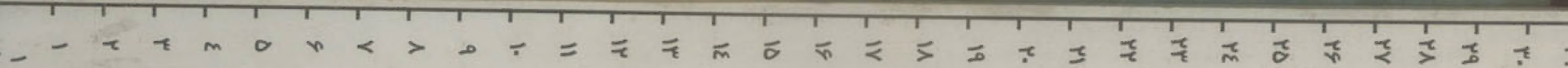
شماره اختصاصی (۶۸۸) از کتب اهدائی: کرم زاده

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۱۰۶۷۲

१६६

٧ - الف - غم

1119

222

21.752

از و اینجاست که در هر دو

کتابخانه عمومی
 اهلبای
 مسجدین کریم زاده
 ۱۳۷۷

قد وخر في ملكي وانا المخير
سرا يا قصير محمد ابن
عبد الله الحبيفي
سنة ١٢١٢

100

مزار

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره پست کتاب

21.9V2

كتاب الغا^ض الوه^د و ت^سريح (ترجمہ۔۔۔)
مؤلف نور الدین محمد عبد الرحیم و محمد حسین اف

موضوع

شماره اختصاصی (۲۸۸) از کتب اهدائی : کم زار

کتاب الفاعل آدمی بسم الله الرحمن الرحيم من الفاعل حکم

هو الله احد الله الصمد که با به حقیقت پیوسته از دایره دریافت و احاطه
شناخت برتر است و تفکر ادراک کنه ذاتش کاشف انواع تجلیات
شئون و مقنات اوست غرض آنکه اگر انا فاعل بودای کنت لکن انحنیا
فاحبت ان اعرف خود بخود از خود بصفا لا بتناهی جلوه ظهور فرموده
و معنی را بجهل صورت و صورت را اینه معنی نموده و بقدرت کامله
ان الله علی کل شیء قدیر هر فردی از افراد ممکنات را تحتی خاص الخاص مقدر
الاحکام مخصوص ساخته و بحکمة بالغه الله نور السموات والارض
هر ذره از ذرات کاینات را بمقادی خاص که مطابق اشیاء عبادی
از آنست بخلعت اسماء مخلع گردانیده و هر اسم را مخصوص بصفتی
و هر صفتی را مخصوص با سبی کرده فقطه موهوم جزء لا یتجزی
محب شئون بنقو و نقوط و بحروف و حروف را بکلمه و کلمه را
بکلام ارتباط معنوی موهبت فرموده از کتب علم بعالم عین آورده
و افشای هزاران هزار اسرار بدیعه و نقوش غریبه بموجب اسماء الهه
کان و عالم بشا که بکن یکای کن مفوض داشته سرگردان ایجاد و تقدیر
گردانید و همگی تجلیات عناصر و اجرام را در جزئیات مولد ثلثه
سراجام ظهور بخشیده بظهور واجب الوجودی استظها ر ممکنات کنت
ناجدار که منشأ نشو و نما نباست و نزدیکی روحانی از جاد و نشا
لوح و قلم مراد بخرکت ادای انشای آن و القلم و ما یسطرون پرده از

کافور

کافور برداشت جماد لوح شد و نبات قلم و حقیقه اول ما خلق
از قلم قلم نقش هستی بر کوفت و از انبساط کسبت تعینات بظایق
لا مکانیه امکانی بهر سید احد معنی بواحد کردید و بیکوئی
بعبارت چون بخواهید صور را امینش بقوش دست داد تا ویریل
صوره و نقش در میان آمد آله و سبب واسطه ضاعت مصور
و مسبب گردیدند و مضمون رب واحد بعدل الفاعل یعنی بسا یکی که
هزار میگرد بوضوح پیوست عدل که لازمه امتزاج اعتدال مزاج
حقیقت و بخازانست علم ظهور بر افراخته مثب بهم معنی بر غرض
نهاد و بر و غایتی جلوه حیوان با مرئیت فیمن روحی احوال قوی به
اضال اشیاء باز گردید و بجهت اثبات دعوی لبس کلماتی و بپوش
البصر مرجع گفت و مشقت آمده حکمت پوشیده اشکارا ساخت معنی
علم صور و وجود کفره اسماء بمعنی شناخته شد و تمهید و البیاد
الطیب بخرچ نباته باذن ربّه و الکی حجت لا ینجی الا نکاد جاد مثبت
نیات و نبات مصدر در حیات که کنا به از حیوان است کنت و محبت
اعتدال حقیقی و حدیث بحدیث کوانید و جلوه سمود مظهر انم که بخرچ
جیع بروز و نکو کنت از ظهور شرف حضرت محمدی بختیم انجاسد صلوات
علیه و السلام تفصیر حقیق القلم بما هو کابین بروی بیان آمد به
چندین ظهور و تجلیات زبان نطق حالی باشا کرامت فرمود که
انما در خواص هر شیئی شاهد حال نطق ان شیئی است پس باین حیثیه
بمقتضای وان من شیئی الا بسبح بحمده جیع ممکنات و اشیاء
لحظه بلخه به ابراز سیاسی انواع تجلیات خواه بلفظ صورت و
خواه به نقشی معنی دمی از محمد کت سرائی غافل نباشند و هرگاه
همگی بنا بر ظهور تجلیات باشد عالم و عامل واحد و مسبب و

و محمد و محمد در نظر مبرران و حدیث کزین یکی بود کجا شایانی و
کوشی **مؤلفه** عالم همه را طالع می بینم من جانی نه بیرون و جسم
می بینم من اوزوی زمین گرفته تا اوج برین یک نقطه هزار قسم
می بینم من سخاوت و تعالی عما یقولون علو اکبر اشعار حکیم
ایضاً بر بناید هر چه او کرد انجان باید نظر پاک اینچنین بیند
نازنین جمله نازنین بیند زهی شرافت و فضل و کمال و جود
و صفت مقام و طال صاحب لوای لولاک لما خلقت الامال
که بمقتضای و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین سبک نشا و کمال
و عفو و رحم الله علی قلوبهم و علی سمعهم و علی ابصارهم آمده
تموداری کنش نبیا و ادم بین الماء و الطین شرف امتیاز و علم
ادم الاسماء کلها با دم خاکی ازانی داشته و بنید و حکم و لا رطب
ولا یابس الا فی کتاب مبین تجلیات فیوض و انبیات را شرف و انوار
و تعینات بجد و قیایات نصیبه نظاره کیان صور و معانی خود و
مجده احصا تفاسیل جزوی مجمل علی بدست آورده که بدین منیر انوار
فدین تاثیرش باشد و ما محمد الا رسول مشرف بکواشف القوری
حقیران محرم بر تواری صنعت غماش با عیای و ما علی الرسول الا البلاغ
در اقل ماخلق الله معتبر از لطافت کلام معجز غماش احکام و انبات
صعق پیشینه منسوخ و ان شرافت نام کرامت انتظامش آثار و
بیانات ملل مکرر و کثرت احتشام و افتادان رازدار اسرار کبریا و
پرده کشای سر پناهیای اینکه در لباس صورت کوش معنی را پیرایه
ظاهر و باطن انکاش و در عالم ظاهر علم باطن را سوا به صورت و
معنی پنداشته و مودت اهل بیت او که بموجب کرمه انوار بریدانه کید
عنکم الرجس اصل البیت و بطم که قطره بطهارت ازلی مخصوصند

و بنمود

و بنموده قل لا اسئلكم علیه اجرا الا المودة فی القربی شرافت
لم یزلی منصوص سر فایده نجات کشته نجان وادی ضلالت و تبه
غوا بخت و محبت عزت او که ذات ذالفرق حقه در شان ایشان
ناز است زاد و داخل سر کشتن با و نه جمال و مضیق مذکب چون
صبت دیدید رسالت و طمطنه جلالتش کون و مکان از فر و کوفه صلی
علی خیر خلق محمد و اله اجمعین و اواره اکرام و افضل صحبه و الحبیب
و الاحلال و تبعه خیر الخافیه و المائت که سالکان مراحل معنی و ناسک
مشاعر صورت را ازها مون ضلالت و بیابان اختلاف مدار الملک
هدایت و اینلاف آورده با ناصی و ادانی رسیده رضی الله عنهم
احوط آنست که غماش ادب و بلاس امری بر خطه طبع و طبیعت که موافق
نفاش و دروایند لازم داشته خند و کثرت چنانی عذبا لیبان کرد
نادر محکم اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم از سلوک ممالک
و رسوم مراجم اسلاف بندگی انصاف بیرون نباشد محکم که حمد
لک که اولی الامر و ان کیستی خداوند کثرت نشان او رنگ ادای سر بر کثرت
مطلع نجوم سپهر سلطنت و کامکاری منیع رسوم حق شناسی و ویند
اعنی شاه مجاهد کبوان بادگاه برجیس سعادت مرتب صلوات ناهید عشرت
فر شرافت افتاد نام عادل و کتاب سکندر فطنت خلافت فترت سلیمان
مرتبت عالم عامل مرشد کامل خسر و کتمان کشای چنان ادای عدالت
پیرای مخصوص بیانات سخاوت ظل الله ابوالمظفر شهاب الدین محمد
شاه جهان پادشاه ضاحق انانیت که بمن متابعت سنت نبوی
و اطاعت طریقت مصطفوی علم دولت و ارشاد و ادب رشد و ارشاد
برافراشت و رفیع مایل و دقیق و نقوش سر بر تحقیق بر صفت جان
و جهان معتقدان صادق و مسترشدان و اتق موافق بکاش استیضات

همه مطابق با کتب اسلام و احکامش هم موافق بنصوص کلام و زمان
حال و از شش شش و اشوب حوادث نگاه داشته و در محور عرب
خراب آباد و صوری چنان هفت کاشته که چهره را نام از خواص و عوام
با اختلاف و اتفاق در بسط امن و بسط امان مرفه الحال و فایز
البنال آسوده دل و مشکفته خاطر و وفاداری و دانش از جنس کاسد
جمل امتیاز غلام دارد **مؤلف** خدا با تو این شاه در پیش و پیش
که آسایش خلق در نظر اوست بسی بر سر خلق پائینده دارد به
توفیق طاعت دلش زنده دارد برومند و دانش درخت امید
سرش بین و در پیش برکت **سیدنا بقدر** میسر به خادم اطاعی
نیا ز مندر نگاه بی نیازی نور الدین محمد عبد الله حکیم عین الملک
شیرازی عفی عنهم که چون بچندین طبقات از آب و آسمان حلقه خانه
زادی و بندگی بگوشت عقیده هوش آردن هوش دارد و درین
زمان سخاوت تو امان که آغاز از کثرت و ابتدای اطلال پیر
چنانچه سال مده جلوس میمنت مافوق بحجاب ابدانین مصرع می
بر آید **مصحف** ابرار ابداد صاحب قرآن ناز نشاء معنی بچشم آمد و در
پیران سالی بسان نورستان حدائق سخن از سر نو با هفت از جوانی منزل
گشت و محلی در جستجوی آن شد که بذر بعه دستیار بریناری و
خانزادی موروثی مصدر امری شود تا منظور نظر ایشان را عاید
انبا طاع و علا که مرجع کامیابی علما و متبع کامرانی فضلا گشته
ملفوظ الطافی بی پایان و معطوف اعطاف بید و کران کرد و با این
همه هیچ مداف و تمام نادانی تمهید سخن را بعلم موری چون که بحکمه
طبیعی موصوفت اشتیاق فز سر رشته معنی بدست آورد و بپشت
سرفردی کرده بچلان من و دامن من گشته گریان من معلومست

که افتای و دایع بدایع وابسته با عجز از طبایع و اکتسابها
و ابراز خواص اشیاء موقوف بالسنه متقوعه جزو علی طب محتاج
آمد بدر یافت اسماء اشیاء و دوا بر همتی خود والا و عاوت
تتبع اصطلاحات و لغات فرهنگ اطبا و وفور اختلاف دانش
و دان زبان دان بر شکی نیست هفت کثیر المضاعفه در تحصیل آن کاست
نادر تحقیق ادویه مفروضه که در کتبانی شقی طبقات بلوغه بیانی
و نازی و روی و اندلسی و عبری و سریانی و یونانی و ترکی و فارسی
و هندی در جست ممنا امکن دریافت وافی نمونه السنه مصطلحه
مختلفه را بوجدت معانی سفید و الفاظ متعارفه را بمطای غیر متقوعه
النسیام داده اعتراف میفید تالیف نمود و معنی بالفاظ ادویه که
نادر بحج احجام افکار از این تالیف شریفیت **شعر** دارد کتاب حاجه دوا
و افای و به تالیف و نام شین شد الفاظ ادویه و منقسم با خشت
مقدمه و نتیجه و حاکمه **مقدمه** مشتمل بر چهار فایده **فایده اول**
در بیان علامات تصحیح اعراف **فایده دوم** در بیان علامات زبان
هر دایره **فایده سیم** در بیان تحقیق طبایع و درجانات و علاماتیکه
منسوبت بان و ذکر مجلی بان و ذکر مجلی از دوا بطبع و درجه
و قوت **فایده چهارم** در بیان مختار و شربت و مصلح و بدل دوا و
علامات آن **نتیجه** و در ذکر الفاظ دواء بترتیب اثبت و بیان
و علامات آن **خاتمه** در بیان ادویه سسته کثیر المنفعه که در
کتب قدما کثراست ذکر آنها چون نادر و هر و مویانی و جوب
چینی و چای و فصوص و تنباکو امید از دقیقه رسان این فن آگشت
که اگر بر روی مخطاتی آگهی با بند تعلیم انصاف اصلاح فرمایند
و بالله التوفیق وهو المستعان **مقدمه** مشتمل بر چهار فایده **فایده**

اول در بیان علامات نصیحا عرب پوشیده نماید که در تحقیق این
 مخفی به تتبع صحاح الادویه این مؤلف اختیارات بدیع و برخی
 از جایهای ثقات و کتب معتبره لغت نازی و فرهنگات
 فارسی مند و پسندیده کرده هر جا که اشاره با اول میرود مراد
 از حرف نخستین لفظ است و از نازی حرف دوقیم که متصل به نخستین
 و حرف ملینه عبارت از حرف مکسوره که بصورت کاف تانی است
 بر هاء و صمد حنه اضافه مانند ضمیمه جوان که حرف بر هاء دارد
 و هر جا که بموحده اشاره میرود مراد از آن حرف یا است و قوافی
 اشاره بحرف تاء و مثلث ایماک ثناء و تخانی عبارت از یاء است
 و واء معروف مانند و او یک در کاف است پس هر جا که سکون
 و او نشسته شده ادا و او معروف است و و او مجهول مانند و او
 که در دریغ و شورش و و او معدوله و او یک مکتوب میشود
 و بتلفظ در غیایک مانند و او یک در خواجه است **فایده دوم**
 در بیان علامات اصطلاح و نشان هر زبان و سرزمین مثلا از عربی
 که حرف اول است و همچنین از فارسی و هندی و از شمره
 و مذکور معروف هم مرقوم ساخته اسامی دبا و دیگر ابرمه
 نقل بنویسند **فایده سیم** در تحقیق طبایع و درجات دواء و
 علاماتیک منسوبت بان و ذکر مجلی از دوا بطبع و درجه و قوت
 و خاصیت بدانکه نزد جمهور اطباء مزاج کیفیت است که بهم
 میرسد از اول استحاله اختیار که از اهرکاه بر دواء اطلا
 کنند طبیع نامند و طبایع بیرون نباشد از نه کیفیت چهار دان
 ان کیفیات اربعه بسیطه که حرارت و برودت و یسوست
 و رطوبت باشد و چهار دیگر مرکبت بکیفیات اربعه و یکی

اعتدال

اعتدال فرقی طبایع پس از طبع ط و از حرارت ح و از برودت ب
 و از رطوبت ر و از یسوست ی و از اعتدال مع منقش گردانید و نیز
 هر کیفیت و از چهار مرتبه مختص و مقدر طبایع است که از ابا اصطلاح
 ایشان درجه خوانند و در جانی مؤثر فیرون از چهار شمره درجه
 احداث کیفیت در بدن میکند و اگر یکی از تناول آن هیچ اثر ظاهر
 نشود یا اثر ضعیف ظاهر نماید درجه اول گویند و اگر بالفعل و ظاهر
 اثری میکند اما بیکتوبه تناول هیچ جزوی از اجزای بدن نافعه و
 مختل نمیشود از درجه دوم گویند و اگر بیکتوبه تناول تغییر
 عظیم نمودن فعلی از افعال بدن متغیر و مختل میشود از درجه سیم
 نامند و اگر بیکتوبه تناول تغییر عظیم در روح حیوانی حادث
 شود آنرا درجه چهارم گویند و دوا یستی و دوا ی قائلی نماید
 کلیه حکماست و حکم و تزجاء و نمیکند حرارت او از درجه اول
 از برای اینکه اگر حرارت زیاده شود بر این مقدار نافی میشود
 رطوبت را پس از یسوست که بافت نمیشود و دوا ی گرم و
 در درجه دوم و سیم الا آنکه لا پس نباشد و هر چه که گرم باشد
 در درجه چهارم پس او لا پس است در درجه چهارم بعینه و
 درجات را بحساب هندی که از یکی آ و از دوم ۲ و از سیم ۳
 و چهارم ۴ در حیز تحریر را آورد اکنون مجلی از دوا و اثرها
 مینارد بطبع و درجه و خاصیت بغی افعال آن دوا چنانکه
 مستقیم یا مسمد صفاست و ایشان مسمد سودا و دارچینی
 مفتوح و علی هذا القیاس علامه ق اشاره از او است **فایده**
خام یعنی گرم در درجه اول اقلستین با بونه تخم کثان حص

وما دخلون بری شاهه صبر لوف لادن **آدویه خار**
 در درجه دوم اصل الغریب اصل المازنون سعید و سیاه
 استقامت که نیمی از اکل الملک است با دروچ بر خفا سف
 بلان بر الاخره و برك او خد بید سر حلیه دردی عصا
 دنون دبق دای الا بل رزما و نطویل و مدح زعفران
 شنب قر و خشک شراب مستحکم عمل عصاره فشاء الحار متصل
 فراسون قصب الذیوره شجره حبه الخضراء و ورق او کما
 کوفن کبریت کند لوف مصطکی معده ملک و سنج اکوار بر
آدویه خار در درجه سیم انیون اسارون افتیون بود
 جلی و برك آن و فنجکست و ترب و برك او تم فنجکست و
 حار و شیر و طامنا حار مل جریین سیر سلخه سداب و
 سکینج شیخ ارمی شیل شیه محرق شراب کفنه و جیمع
 انواع سیر جا و شیر شعر محرق صدف محرق غار فیه تیغ
 نهری قشوقش محرق قشقه منق کویا کوفن بری کما در
 کاشم مرماحوز مرز بخوش ناخجواه و ج بینون **آدویه**
خار در درجه چهارم انواع بنوعان بصل قشوم جمیع اشیا
 محرق زید البحر سداب بری فریون قسط قطران کرات
 کرم **آدویه** دارد در درجه اولی اصل السوس افا قیا نشانه
 برك بنفشه بلوط براده مخاس برك قصبه بفا ج عمر علی
 شیل جا و برس جین رطب خشخاش دهن و مرد لب زجاج
 زنجفر سرق شجره زنبق جیم الزنبق کشری ما میثا نشانه
 هند بایه **آدویه** دارد در درجه دوم افا قیا مغول اطراف نیتون

برای

بقله عاتیه بطنج برك دنون بر فطونا جار حخ حیار رضا دنون
 خام سحاف شیم انج حطب عقیص خضر کدو لسان الحمل معرک ماش
آدویه دارد در درجه سیم بقله الخفاء و برشیا نادر و برشیا در جلیا
 حتی العالم کبر و صغیر حاص النرج حب الطبق خام و روغن او خنقا
 سیاه و سحی ارای فطول فاح **آدویه** دارد در درجه چهارم جمیع اشیا
 محذره مثل اقنون و غیره از شوکان و لبن خنخاش **آدویه** دارد
 در درجه اول افا قیا اصل النیل اصل السوس افا بایه بایه و شیا
 بفا ج بوسه جیم لب تم خوزه تم اخیره حب الغاد حتی العالم صغیر
 کبر غار القحطه قلی کل را نایه روغن جوز زعفران سعد سوس
 صغیر صغیر جیم کندی کشری و سوس **آدویه** دارد در درجه دوم
 اصل المرواصل اللوف و سنج نیلوفر بفا ج بلان ترب خلد سیر
 حبه الخضراء و برك او راعی الا بل زرا و ندرت سنبل الطیب سنبل
 شیل شاه ج شراب مستحکم شجره مصطکی شمد غم عظیم الزنبق علی
 فقر البود قصب الذیوره قشور کندی قشور النرج کرسه کوفن
 جا و شیر مرکی مصطکی قشور العنکبوت **آدویه** دارد در درجه سیم افا قیا
 انیون اسارون آفتین اصل افتیون اصل المازنون
 اطراف کرب خشک اصل قلیا فلن برك و تم فنجکست بلان
 عرب بوخته بوره بلوط جلیا رخا شاحاض افر حب الحلیق طلیک
 حص جریو سیاه و سفید حشی محرق دار شغان دخن رما و قشور
 قصبه ما دخلون بری روغن ترب زوفا سرطان محرق لیمه سره
 سداب سحاف سرکه شیخ ارمی شنب محرق شونیز شراب کفنه و شجر بلوای
 محرق سیر صدف محرق غار فیه تیغ نهری فراسون قشور استین
 قطر اسارون قیا و نایا قشوم کویا کوفن بری کما در برس کافور

وکی با سیاه خوب سرخی ما بل شمس درم ناده در هر مصطکی
با کثیرال بوزن او بقیه نایک و نیم وزن رب التوس یا دودانک
وزن آن رقیق آن شکر بیت که در دوا را جبر هدا و او سبج
سیسین و تمام **بوشانا** و غصی التوازی در بدل عنب الثعلب
یا لسان الحلی یا بوزن آن خرفه و دای هند بیت **بوشانا** و جاول
چهل که خود دوست **بوشانا** عربیت ف بوزن نای بوزن ج
ی م ق فای و فای ویدان کویک سرخی ما بلش ده دوم با شیر
نانه کثیرال در مس یا دودون ان قنبیل **بوشانا** هند بیت
م در رب **بوشانا** بیت م لوح که در کجی اندازند در مصر کاخذ
میازند **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م محقق **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
م ناچ مزوس و سالی و **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
ن بی موقی هند بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
میازند **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
م کثیرال حب السفرجل یا تخم لسان الحلی یا بوزن **بوشانا** بیت م
خرفه **بوشانا** بیت م تخم حیا روزه کویک بیت م **بوشانا** بیت م
م سبجین ل تخم یا در نیک **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
حب وی خ سیاه و غیر بستانی م دودرم ناسه دوم **بوشانا** بیت م
بوشانا بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
ج ی م سیاه و غیر بستانی م ناسه دوم **بوشانا** بیت م
باعدل فرسویا و وفان ل قنبیل ل سداب و زنبوب **بوشانا** بیت م
ن شداد و تخم نیک **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
فریز **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م

و کی کثیرال م زوا و نیک **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
دوای هند بیت **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
شرب مست کنند **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
بوشانا بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
تنبی اگر دج ی م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
تنبی **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
که بچ ان عربیت است و ان نوی از اشتناست ج ی م کویک م **بوشانا** بیت م
محقق **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
و ملان بلدی که دوای هند بیت **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
بیکل م و بر تخم ج ی م فارسی شکر و دج م **بوشانا** بیت م
سراخی مقل و کویک **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
ن غل سیاه **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
هند بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
پندالو **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
الذواب **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
افنتین است **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
بوشانا **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
دوب **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
م قصب **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
بوشانا **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
م سبیل که در کما و سیاه و شمس **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م
و شمس **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م **بوشانا** بیت م

خ فربین و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
ح بر سرخ فربین و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
وزن نه **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
دم **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
و مثله امر بلی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
ل بر سرخ فربین و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
کند نا ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
سپاه خ شای نانه فربین یکدم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
و اجوی فراسانی **تخم سپاه** او بی ی ۳ سفید او بی ی ۳
خالص چون و فامین خ سفید نانه و بعد از او سرخ لیکدانک ناند
دانک عمل و قی کردن باب کرم و روغن و عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
و ششاش **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
و سوخت ل انیسون **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
مفت و مقیق خ شیرین و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
تخم اسفند که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
محکم **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
و **تخم خیار** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
شاید بخندم فامه در هر کفیر ل **تخم خیار** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
رو و ان زردی میانه کلست ط بی ق فامین و حابین چون
ماخوذ از کل فامی ش دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
ج ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
تخم کتان که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
بر نازع میست **تخم سپاه** او بی ی ۳ سفید او بی ی ۳

بشانی

بشانی غریکدم ناند و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
تو به تیز که **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
ما بل و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
الطفل انما و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
و بقی ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
کی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
لحبت الرشاد **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
ما بل و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
کند نا و ششاش و وزن ان **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
تخم کتان که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
تبار **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
مطدل ج بی اف ملین و منطخ نانه فربین و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
یا عضان با فلان **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
خ دو در هر عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
و چند بیامی مشانه میوزن **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
و سد من ان عیب الخلب و کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
تخم کتان که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
ش کشف الی باب سرد کالاب من مرز کوش **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو
مقیه **تخم کتان** که سینه لوی ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل
ما بل و دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط
ط ج ۲ ی ۳ کو بند ۲ ج فربین دو دم عمل ل دو وزن ثبت که گفت تخم شلغم ط

قطره آب انیسون و در هر یک شیدن خیری و سر ز کوشن ل اکله با و فر
 خبازی و کوبیدن با غنیه خشک و در و دانک و زن آن و در و دان
 طبله سیاه که بفتح اول و ثانی و سکون حاء و ممله ق غرض خفا
 که اندک تر شی جبر ساقه باشد که کجی کجور طب ی م **بلوط** عربی
 و هلا و الحی م ق محرق و مقوی و طایف سیاه فربه که بعد
 از شکستن عمل بسیار در دل و خندرم و کوبیدن با روغن جوز یا مقی
 جوز یا شکر ل قدق بخ و وزن آن و دانک و بنور زن آن روغن
 بلبلان با زنجبیل و خردل و کوبیدن در آن لفظ سفید **کوس** ا
 بصل الویز و کوبیدن با زنجبیل و طایف ی اکوبیدن م ق **اچچین** سفید و مصلح
 خ تر و تازه من شیر تازه و دوشیده ل بصل العنصل **بلبل** اچچین سفید
 یا لاس هندیت ف بله و طاک طرح ق ملین بلوط لادن عربیت
 م کجا در هر یک **بلوط** مشهور بهین نام طب ی م کوبیدن ا
 کوبیدن م ق با بوق حاس و م خ فربه بزرگ در سیده نو و در م
 تابست در مری بر لای کردن با شکر خورون ل شاه بلوط یا بود
 ان خنوب **بلبل** سفید بر خجاسف **بلوط** لادن شاه بلوط و کوبیدن
 کوبیدن م ق در خشک و با لک خورید ل فارسی کوبیدن
 این را شل خوانند و شحم این را بل و تخم این را تل خوانند و میل
 ج ی م کوبیدن م ق حابی بطن شیرین **بلوط** در خند هندیست
 بلوط عمر هندیست که اکثر در کشت قبول می نمایند و ناخوش
 شکوایت طخ **بلبل** عدس م سور **بلوط** یونانی ف کلان
 و کوبیدن موه بلبلان و خنوب مصری مشهور ج ی م کوبیدن
 ی م ق ملطف حلال خ خنوبی شریف در م صذل ل زیتون
 و سلخ **بلوط** لادن که جلا فی **بلون** م طایف بلبله فارسی است و بلبل

جلد

قطره آب انیسون و در هر یک شیدن خیری و سر ز کوشن ل اکله با و فر
 خبازی و کوبیدن با غنیه خشک و در و دانک و زن آن و در و دان
 طبله سیاه که بفتح اول و ثانی و سکون حاء و ممله ق غرض خفا
 که اندک تر شی جبر ساقه باشد که کجی کجور طب ی م **بلوط** عربی
 و هلا و الحی م ق محرق و مقوی و طایف سیاه فربه که بعد
 از شکستن عمل بسیار در دل و خندرم و کوبیدن با روغن جوز یا مقی
 جوز یا شکر ل قدق بخ و وزن آن و دانک و بنور زن آن روغن
 بلبلان با زنجبیل و خردل و کوبیدن در آن لفظ سفید **کوس** ا
 بصل الویز و کوبیدن با زنجبیل و طایف ی اکوبیدن م ق **اچچین** سفید و مصلح
 خ تر و تازه من شیر تازه و دوشیده ل بصل العنصل **بلبل** اچچین سفید
 یا لاس هندیت ف بله و طاک طرح ق ملین بلوط لادن عربیت
 م کجا در هر یک **بلوط** مشهور بهین نام طب ی م کوبیدن ا
 کوبیدن م ق با بوق حاس و م خ فربه بزرگ در سیده نو و در م
 تابست در مری بر لای کردن با شکر خورون ل شاه بلوط یا بود
 ان خنوب **بلبل** سفید بر خجاسف **بلوط** لادن شاه بلوط و کوبیدن
 کوبیدن م ق در خشک و با لک خورید ل فارسی کوبیدن
 این را شل خوانند و شحم این را بل و تخم این را تل خوانند و میل
 ج ی م کوبیدن م ق حابی بطن شیرین **بلوط** در خند هندیست
 بلوط عمر هندیست که اکثر در کشت قبول می نمایند و ناخوش
 شکوایت طخ **بلبل** عدس م سور **بلوط** یونانی ف کلان
 و کوبیدن موه بلبلان و خنوب مصری مشهور ج ی م کوبیدن
 ی م ق ملطف حلال خ خنوبی شریف در م صذل ل زیتون
 و سلخ **بلوط** لادن که جلا فی **بلون** م طایف بلبله فارسی است و بلبل

اود از حیثی هفت چوب نام دارد و این پنج چوب را پنج تنفیص الشجر
 میگویند **فصل** در بیان هفت تنفیص الشجر و این هفت چوب عبارتند از
 ۱- **چوب کبوتر** و این چوب در کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 ۲- **چوب کبوتر** و این چوب در کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 ۳- **چوب کبوتر** و این چوب در کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 ۴- **چوب کبوتر** و این چوب در کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 ۵- **چوب کبوتر** و این چوب در کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 ۶- **چوب کبوتر** و این چوب در کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 ۷- **چوب کبوتر** و این چوب در کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه

[illegible]

[illegible]

دستور

[illegible]

ش از گوشت و در کشتن آن را در شفا ای علی و شفا ای علی
 صغی الغلب تنها با آن خردل یا زرد کاه خندان بوده و پیوزن نیم زود
 شفا ده ساجی شفا ای علی و کسای شفا ده و کون زام مجسمه
 علی الطیم و علی الطیم و صغی درخت بن سفتی م
 سفتی و شفا ای علی و شفا ای علی و شفا ای علی
 رطب و شفا ای علی و شفا ای علی و شفا ای علی
 ای م کوبیده و شفا ای علی و شفا ای علی
 تنقیق کافور و شفا ای علی و شفا ای علی
 صغیت مثل انکوزه و کندل طرح ی ۲ ق علال ملطف مفتت
 جلا فی پیوزن و شفا ای علی و شفا ای علی
 میانه حلیت و قند یزدی شفا ای علی و شفا ای علی
 ل بارزد سفید یا پیوزن یا و شیر یا مصل و صبر و شفا ای
 طای و شیر از هر یک ذرات و پیوزن آن سکه و قند شکر طرح و
 کوبیدی ق مجلی ملین و سفید شفا ای علی و شفا ای علی
 رقان نیش و سلا بر حوضات یا به و طایر لاکوی سیاه یا
 موین خراسانی یا علی من سگ و کله و صغیت که از درخت
 عشو یقی آن بیرون میاید در موضع کلوی که خشک گردد
 جمع میشود آنرا مدین نام خوانند و تیغال و شکوک که طبع
 سگ و کله و صغیت ملین و شفا ای علی و شفا ای علی
 و کوبید عصاره آمله طرح ی م ق مقوی دل خ خوشبو ش
 پیوزن و صندل ل آمله و کوبید سنبل ملک و شفا ای علی
 مادو و غار و غلبه و بنیاسه و صندل مقاصی و سنبل
 الطیب و علی طرح ی م کفین و شفا ای علی و شفا ای علی

مزدوج فی حقیق کفین و روی ق ق م سبباً و کوبیده
 تنقیق الکافور و شفا ای علی و شفا ای علی
 ع و ق و شفا ای علی و شفا ای علی
 سلا و شفا ای علی و شفا ای علی
 ماهیت درخت صیلا و شفا ای علی و شفا ای علی
 ق روعن و شفا ای علی و شفا ای علی
 ملطف و شفا ای علی و شفا ای علی
 کلیل و شفا ای علی و شفا ای علی
 مد و شفا ای علی و شفا ای علی
 ع و شفا ای علی و شفا ای علی
 دل و شفا ای علی و شفا ای علی
 و شفا ای علی و شفا ای علی
 شفا ای علی و شفا ای علی
 ع و شفا ای علی و شفا ای علی
 بقی اول و لام الف و شفا ای علی و شفا ای علی
 هشام قیصر و شفا ای علی و شفا ای علی
 سلا و شفا ای علی و شفا ای علی
 و شفا ای علی و شفا ای علی
 مدینه صیدا و شفا ای علی و شفا ای علی
 فضل و شفا ای علی و شفا ای علی
 شفا ای علی و شفا ای علی
 ق و شفا ای علی و شفا ای علی
 سلا و شفا ای علی و شفا ای علی

27

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

[Faint, illegible handwritten notes]

طاف عظمى، عذرا لرحم

[illegible]

موفق گردید این بنای م عصافه لجه التیس در پوست درخت مصطفی
یا آن قبا هواده بودند ای م فی ملحق خافه کتاب در بیان
آدمی ستره کثیر لظفر کرد و کثیر لظفر کرد و کثیر لظفر کرد و کثیر لظفر کرد
و خوب چینی و جای و قنوه و قنای و حکم کما استقال انما در
سبب هم رسیدن باد و در کتب معتبره حکماء منقولست که در باب
حکومت خرم زاد که کما از احیاء بمن استفاد و در اخلاصش
نام مردی که صلاح حال و صدق مقال استمار داشت و در
معیشتش از سیاده یعنی چیدن آدمی از محل و شناختن آنی
گفت و هر روز بهاری آن دیار و کوههای آن ولایت میرفت
و آدمی و عقاقیر جمع میکرد و بشمار آورده بختاران میفرست
دودی در آتشی سیر و سیاحت و تفحص آدمی نظرش بر آن
که می افتاد که بر قله ایستاده و فریاد میکرد و گاهی دست و پا
دم خود بر زمین میزد و حرکات عجیب و اصول غریبه از رفتار
او مشاهده می نمود و گاهی در بین جفت و حق نگاه می داشت
میکرد و از دوی نشاط و خوشحالی او از طایع غریب میفرمود
از او سر میزد چون اخلاصش آن حالات از کورن بر میخورد
برداشته در کین او شد چون نزدیک او رسید چنان عرض
نمود انداخت که بیکریه از لکه بر تو اخلاص اخلاص در ساعده ای
ذبح کرد و در آتشی جمع نظرش افتاد و در دهن او سرنی ری
هست که نیم جا ویده در دهن او مانده اخلاصش را از مشاهده آن
عجبه زیاده شد فی الحال حکم او را بشکافت و از دوده که بر
فادسی از افراده اند که بر سنگ املی هوا می یافت اخلاصش
سنگ مذکور را بر چوب درختان میزدست ملک خرم زاد آورد و

مجن

حقیقت گوزن بنامد انچه مشاهده نموده بود مذکور شد ملک حکیم
اوستا پیوس و اگر از احیاء حکیم قریط و از لامله حکیم او فلیدین
صاحب تراب و صحن و برادر زاده او بود و در مملکت فارسی صاحب
وزارت ملک خرم داشت طلبیده انچه از اخلاصش صید یافتی شنید
بود و او قهر بر کرد حکیم از ستا پیوس پس از ناقل بسیار از اخلاصش
پرسید که دهن گوزن گفت داشت یا نه گفت دهن او پر از کف بود
پس حکیم پرسید که دودم و پای او چرا حق بود یا نه جواب داد که
از دو جانب کوهی بود پس در آن و چنان مری میشد که پوست او را
کنده اند پس حکیم ملک گفت که خوراک این گوزن چیست اخلاصی بوده چنان
از علامات او معلوم شده و در دوده طای او در سنگ شویک میشد
که کما از انا تراب و در هر صلا امل است و دودم زهر است ملک تبسم فرمود
گفت که باید این را بجا کجای بر احمقان خود پس حکم فرمود تا داشت نفر
از او را غاده خا مشربا خشتد ملک با آنکه اخلاصش بود که شما واجب
هستید و از دما سنگ است که مشربا است در میان زهر و در نام
بشما میفرماید که میزدید و میزدید و میزدید و میزدید و میزدید
شده اید چنانچه از فعل و اکثر قریب باشد شما را مانع بسیار حاصل
خواهد شد و از آنجا میزدید آنها قبول نمودند حکیم ملک مذکور
که خوردن چنان دودم بود و در میان هشت کس با السیقه خشت فرمود
و با ایشان میزدید و چنانچه برای ایشان نکاشت که بخورند و از خط آنها
نماند تا حقیقت حال ظاهر شود اتفاقا و قتی که از مجلس ملک بیرون رفتند
یکی از آنها نادانچیزی از دهنش گفت که تمام میکند و هفت نفر دیگر بالای
آن چنانچه خود کردند بعد از آن یکی از ملک اینها را طلبیده پرسش نمود
یکی از ایشان گفت که مدت یکسال مرا خفقتانی عارض شده بود و مرا

هلاک بودم اکنون تجربه خوردن این سنگ ان مرض بکلی دفع شده است
 دوم گفت مرا صلح کنی بود و دی از درون آدام نه شکر از بطن
 این سنگ آن در سر از من زایل شد و هیچ اثری باقی نماند سیم گفت
 که چشم من ضعیف بسیار داشت اکنون قوی و عظیم پیدا کرده که در حال
 جوانی نداشتم چنانکه گفت که ما در ب و سنج قدیم بود اکنون بکلی زایل
 شده است پنجم گفت مدتی از درد زانو صافم بودم اکنون هیچ دردی
 ششم گفت مرا بواسیر و فی بود الحال زایل شده هفتم گفت مدتی
 میان سانه من فروغ خیره بود که عید از آن صدور متعجب بود
 اکنون پاک و ملتئم شده هشتم گفت که دو ماه شد که مرا درد سینه
 عظیم حادث شده بود اکنون بحدی خوردن آن سنگ دردی نیست
 از پیشتر شده است حکیم گفت که تو بعد از خوردن آن سنگ چه خوردی
 گفت آب بلانای تمام مکیدم حکیم گفت این شدت در به از فعل آن
 نادانست نه فعل سنگ چرا که لاشی نادره با دریا بس است و پرو
 مثل از جمع و قبضیت چنانکه پیوست موجب استقامت و حفظ
 و ان هر دو صفت مانع از انتشار حرارت این حجر و ظهور آن را می
 لهذا حکما بعد از خوردن این سنگ از نوشی خوردن بکلی منع فرموده اند
 و تریح و دانی مجامعت مثلان و قرفانی و غیره این قبول هیچ قسم تریح
 نکرده اند و وجه لحمه سنگ با زهر با اعتقاد حکیم مذکور آنکه چون
 آن شخص هشتم که نایب میکرده بود بخانه خود رفت در سیر زانو را در
 شد و اشک او بسیار ریزانید بر روی ملک خرم زاد آمده فریاد برآورد
 که با زهر دهنده ملک فرمود که نام این سنگ را با زهر قرار دهی و
 معرب یاد زهر است و در اختیار دانی بدی بجز این که با زهر است
 و از آبانی پیش گفته اند و ان بسیار بلوط است و دراز و گرد و

تجربه

نیز میباید و بر یکدیگر طبقات داده و در میان آن چربیت که کوبانده
 و ان چوب خلص است یا دانه وی صاحب مفزده آورده که از خراسان
 آوردند و این بقیه رسیده آنچه مشهور است بغیر از شانه در سنج
 در کوبانده میشود و حال در هندوستان در بعضی محلهها بهر سبب چنانچه
 مذکور چهارم شد چون غذای این کوسفندان مار باشد و خلص و بیسبب
 آب این سنگ در سنگ آشامیده گردد بدان سبب از آب باقی طبعی که میبرد
 گفته اند که در زهر وی باشد و آنچه محقق است آنست که از شیر و ان
 یا بید و بختاب عن بر برد و با طرف بر برد و کوبید چون بپایند سبز رنگ و
 در رنگ باشد و این رنگها بدون معلوم شود و بقول اوسطاطس
 الوان حجر را با زهر بسیار است بعضی از آن زرد و بعضی اخضر و بعضی
 خاک و بعضی مشک و بعضی سفیدی مایل به سبزین انما زرد است و
 بعد از آن اخضر و بقول رازی حجر را با زهر سنگ زرد است و ان قدیم
 العلم است و باید که دهن زهر را و برای دفع زهر پیش در او تا شود
 قوت عظیم دریم و این هیچ نقل کرده اند که حیوان او را از ده آمل با
 از ده اصفا از الحما جرات برقیه که امروزه نیندازند و بعضی بدهند و باز سخی
 از مسموم قتل او با و دهند از آن مصری و غایبه بود و نرسد و حوالی نه
 آنکه زرد و خلطی بریم زند بخلاف حشر و بطوس و غیره انکه حکما
 تاثیر میکند صاحب جامع آورده که باید زهر بر روی طلائی بکشد
 بکوبد زهر چرب باشد و دیگری بر سنگی معلوم که با الحما صدف سه و چهار
 و ناده کند شربا و تعلیقا و حکیم عماد الدین محمود شربی میگوید که سنگی
 مزه بدیم مایل بر زردی و سفیدی بود با وجود این ریشه ریشه بود و
 ریشه های شب چاقی و در مدافع پیشی هیچ چیز از مد و اطای مفزده و
 مرکبه بقوت او ندیدم و نیز از معالجات تبرائی نقل نموده که از بلوط مار

و چنان دوری از غرض مثل کجی و غیر کجی و مثل او مصطفی و غیر او عود کند
کوفته و بختی و کلاب سرشته سه جبهه متساوی سازند و هر روز ناشتا
یکی از این دو بختی و غیر از آن دو ناشتا کلاب بنشیند و قوی بیاض
خود را که از مرغ مرغ و قدری برنج باغاف و غیره میزنند و از روز شربت
شبان یا مرغی بید مشک بنوشند و مرغی سبب شیرین و حواری شود
پندی و حواری مصطفی و پسته خردی و با جام قندی نقل کنند و
و یکمشته پستی از آن و یکمشته بعد از آن و در آغوش آن از پستیها
و سبب پنهان و دو مرغ و شیر و عسل و از میان شربت اجتناب کنند تا باغاف
غام یا بید شود یکس که با تقاضای کفای مناجات مرید شده با در هر
شب تا خواب مشق داند باغاف را حواری و پسته و زرد زرد بید مشک
غیر از شیب مصطفی عقیق می از هر یک بید مشک عود یکدانه حواری
باغاف و زهر بر سنگ ساق صلاح کرده و بکذا و غیره که بر همان سنگ
شود باز کلاب سرشته جبهه ها ساختن شربت کنند و هر روز یکمشته
با شربت از خنجر و کلاب و عرق میوه خشک و زبانه و تخم نانکوبی باغاف
و از میوه های شربت و لبتیان و حوضات پر می کنند یکمشته قیل از او
و یکمشته بعد از او و نیز از میان شربت و دهفته اجتناب لازم است
در پختن شربت مویشی مفعولست که بعضی از ملوک داده گان روزگار
افزون قریب را داب فارسی که نام موضعیت بشکار برآمدند
تاگاه بزی را به تیر زدند و آن تیر خورده از نظر ایشان غایب شد
چندانکه اجساد و نگاهوی نمودند و میانشان پس از هفت روز که بر همان
سرد زمین رسیده جستجوی بزم کردند و غرضی رسیدند که چشمه
آب در وی بود و آب آن کفی بر سر آورده و آن صید تیر خورده بر کنار
چشمه حفره دیدند تیری به پهلوی او رسیده بود دیدند که عجایب است

و این است

ک

او باز گفته است و این آویخته و جوارحت اند و نفس مصطفی مثل
شده است از این حال تعجب نمودند کسی دانست ملک افریدون فرستاد
این کفیل را به مرغی دانست ملک جماعه که در علوم حق ماهر و با
بود و چنانکه استغفار این امر حسین فی مود ایشان بدست مطلق آمده
تقصی و اقی نمودند و هر چه بر روی آب و کنارهای او بود هدر آید
کرده و بر جانها و کوفتهای اعصاب و کسر استخوانها بیا زدند
تبعایشان سر بر تقو و التقی یافتند و از حقیقت این امر ملک افریدون
و انکاء را دانستند ملک پوشتن حکیم علی الاطلاق غیای آوردند که
چنین شرافتی بدین نیکو و منافع در عصر دولت من کشف شد و چون
بر آن عاود می نمودند و حوضی اساس کردند و در پیش او از آن
بار یک بشکل غریبی ساخته نصب کردند تا آب صافی از دهکده
آن سودا خا بد رود و مومیا فی باغماند و مغارف و مشایخ
وقت را که قصات و حکام باشند مامور کرد ایند تا بدین موضع رفته هر یک
هر خود را بر آن در سفارند و تا آنکه مال مستظان و صاحبان
موضع میزنند و آن در مجسمه ایشان گشاده میشد و هر چه مومیا فی
شده بود محصور ایشان میبایستند و ضبط ملک میشد و اکنون نیز
همان ضابطه محفوظ است و شالی هست که صد و ده سال حاصل
ی شود و کفای کفی از این **در پختن شربت مویشی** بر کنار دیمی است
که بیانی مشهور است موم یعنی شمع و بیانی نام آن دیم باین وجه
تسمیه مومیا فی خوانند و چون مومیا فی از باغمان بزرگشت و
دوا و منافع بسیار پس ملوک فارس آن بر ملوک دیگر بدو وجه
بخش میکنند اول بیاد زهر و دوم مومیا فی و مومیا فی دوا
مفرد است و نایم مقام مرکب و تر باقی میشود و هرگاه با افریدون

از کبک کند قوت او زیاد شود و آن چنان فروست فعلی در کوه
ما در سورا سطلینا نامیم میرسد و اینجا را خاد موم میگویند
و در هر مانی ستر قطعی یا چهار قطعه نیم میرسد بر شکل زبانی
کاه و اینجا تکمیل آن ملک میباشد و بعد از آن کاه اندرون خاد
و میگردند و باز درش را مقفل میدارند و حوالی آن خاد چاهها بسیار
که در میان میروند و یکی بصورت دشت و یکی از لای دوم میاز
از خیال شریف و در خیال اگراد و این قوی تر از او و ضعیف تر از او است
و این را بعل از سنگ بری آورده و تحت حبه و من دگر و او نامیده
و عضو که در میان سر می باشد و حبه را به کراخه و نافع است
حبه خدری که از بود واقع شده باشد و نیز نافع است مقطر و
ضرب را چون بزبانی نماید و آنچه مشهور است حیوانی چون پادشاه
قدیم مهر نمومانی جری را با صیحه و بعل تمام بدن آنکس
ماندند و جری را بر اصل کرده اگر او میبکند خفت و در زمین
میگذراند و سرش می پوشیدند چون با قصد سال یا زاده بود
این میگذشت آن مقطر حبه مومانی پیش از این که او را جری
میگفتند و اکثر در زمین مصر میگویند و خاصیت این حبه کوفت
عضو باطن یا ظاهرا از حبه عضو باطن از باطن و حبه عضو ظاهرا
بعل آرد و حبه این مقطر ماعث و مغزا سحراندا و فرنگی
سجمل محول از آذمیان میبازند با سطرین که بعد از مردن
قطران و قیر و صیرا کرده در خم علی اندازند و پس از صد سال آن
مبت حله مومانی میشود برای دود هر موضع چون نوشند نفع
تمام دهد مجرب است و آنچه از آب بنزدان قشر بود و مضاف آن نوش
مضاف مومانی است میگویند مومانی معدنی بود که از ولایت

دارا

دارا بجز در رس خیزد و طبع او گرم بود و سیم و لطیف و محلی باشد
بنابر قول ابی نصر و اخذ وجه دوم گرم بود و خشک بود و در اول
و مقوی روح خاصیت و مومانی معدنی بود و در آتش یکبار و در
طعش فادت و حدت و مران باشد و آنچه خوب است مایه است
بسطر نیز و جری کوفت می شود و چون تر سازند جری ظاهرا
و قبول از آب نمیکند **نافع است مومانی** بقول ارسطو طایفه ای
خواهی که آنرا بیاورند بیک جگر میگویند و آنرا به بی شکاف پس فی الحال
مومانی بجان چون هم چسبند شکاف و آلوده است و نیز بای رخی
ببکند و لب قله مومانی جری کرده در کلویش فرو برند اگر شکاف
روزی بای شکاف او درست شود **نافع است مومانی** و در شربت است
بدانکه مومانی از آذمیان قوت و در افواج علل افش
حق است و او سیم حبه حیوانات زمین را نفع دهد بطلا و شرب
و استخوان شکاف را بپزد و بگوید و بگوید آنچه از آب مومانی
حبه مومانی در آب سرنگوش حل کرده در دشتیقه و در سر
کفن را ببرد و صرع و دوار را نیز سودمند بود و همین قدر که در
روغن با سمن حل کنند و در کوش مقطر نمایند در کوش را ببرد
و اگر کسی با آن کوش بر آید بکجا از آن در روغن کاه آب مومانی حل
ساخته فسیله بدان آورده در کوش مقطر و بش کوش در سورا
و کجا از او حبه خدری در روغن حب البان حل کرده در
بیش چکانند در دشت کوش را بکند و چون کجیه با شرف برهند
خوشکیه در دشتی می برون آید باز دارد و شوی از آن چون
بآب زهره و نافع است و اگر بپزد بپزد حقیقان معده دایره و
و طبعی را که در دشت معده جمع شده باشد در سوز و هر مقطر

کبر و عده و مشبه و یکرا فاده باشد تا نفع آید و شوی از او با کشتا
 که عذاب و سبستان و پنج سوس در او جو شامیده باشد و حل کرده
 سه روز تا شامیده باشد انواع سرته را بر دوش و شوی از او با کشتن
 غریزه کنند خنثای بکشد و شوی از او با شراب و سر و آبیکه
 عده در او جو شامیده باشد غریزه کنند عده انواع در دوش
 سودمند آید و شوی از او و دوانک کل ازین و اگر کسی جز از
 باب سنگ انگور یا با بخار شیرین بداند در دوش کوبی یا سودمند آید
 و شوی با شیرین کن چون یکی دهند انواع در دوش که در دوش و
 اخلیل بود زایل کند و اگر کسی چیزی زهر آلود خورده باشد یا خارشک و
 انگدان در آب جو شامیده و دوشه مومانی در آن حل کرده بدهند
 دفع شر آن کند و بجه دفع زهر بتلا و عقاب و نیدانک با شراب
 پار و عن کا و دهند دفع مضر آن کند اگر کسی را سیر و زین
 شده باشد پوست بپزد و بپزد و بپزد در آب جو شامیده و شوی
 مومانی در آن حل کرده بدهند مضر سیر را محال آورد و در دوش
 برد و برای باد بر اسیر هر هفته شوی با روغن کا و بدهند ماجر
 بکشد و چون بول کسی بند شود دوق و ققاج ازین در آب جو شامیده
 و شوی مومانی در آن حل کرده بدهند ماجر را بول غایب و در آبیکه
 مریض حرام و در آب الفیل هر روز نیدانک در آبیکه در او افتقون
 جو شامیده باشد با و بدهند تا هفت روز متوالی نفع تمام بدند
 و از آن علقه امان یابد و آنچه از عاقل نیدانک در آبیکه صفت را
 و کمی در آن جو شامیده باشد بدهند از عاقل را ببرد و آختنای
 رحم را و دوشه مومانی سنگ با بیکه در او ناساج دهند جو شامیده
 باشد بدهند بخت یابد و تب و رج را با بیکه در او افستین و با آرد

جو شامیده باشد نیدانک مومانی حل کرده بدند آن تب را دفع نازد
 و خیه از آن فواق را زایل کند چون بطبخ کوفس یا شامیده و بجه کوفه
 یا شامیده دفع کند و در آن زایل شود و نیدانک با آب که در او اندک
 جو شامیده باشد حل کنند و بر یکم مستقی طلا کنند دفع دهد و بجه فصل
 و بجه حل کرده طلا کنند و بجه کوفه در دوش بطریق خود بکشد بول
 در سطح طلا بپزد و خوک که تکرر کرده باشد با مومانی آغشته در دوش
 استم بکشد نیکو کند اگر چه اضم ما در دوش باشد بجه کوفه یا در دوش
 آورده بجه قوت ماه اگر کسی را سیر یا سیر شده باشد و خواهد که خالی
 از آن شود در آخر حرکت و جو باده و خود مومانی در نیدانک
 حل بدند حل کرده و اگر عروقه باشد با شراب بر عین مومانی
 بجه در دوش کا و این از اسرار است و حب مخرج صاحب مخرج
 النفس که نقل کرده که بعد از جماع بجه مومانه که مستحق بعد از جماع
 که طاری میشود مطلقا مضر است و نیز این حب بجه سقطه و ضرب
 تا نفع و هم چنین تا نفع بجه و عن و بجه صفت آن مومانی
 کانی شرج و صغ عربی بجه و نیم و ما و هر دو بنیان بجه حب
 مومانه نیم شفا از این حب تناول نمایند و اگر نالای او شراب عرف
 یا شامیده افع خواهد بود و یا ماء اقل نیدانک در آبیکه در دوش
 چوبی و طری استعمال و بیان فراید و مضار و مصلی و شرف بد آن را
 بجه چوبی و بجه چنان بنامند غالباً در دوشان قدیم نبوده با آنکه
 بوده لیکن بجه دریا مده و شرف نیافته و لهذا طبای اسلام خا
 از او در کتب خود نیامده اند لیکن در نسخه هضد و بیت چون
 فرنگان بر تمال مضر بنامند و شان کشتند این سچ را هم
 رسانیدند و از آن زمان تا امروز که بکشد و سی و هشت است در

کرمش تخم زان به نعل معترا ز هر یک نعلیم ملج هندی یکدم دار چینی است
کلسرخ زنجیل ناله قوتی از هر یک سکر دم قریح جوف مصطفی و وقت
یادام از هر یک ده دم و عطران نخلدم حسله وزن او سه شریقی
سه مثقال و چند و جمع مفاصل بسیار و هو سودمند است نخلد یکی از
صندل شریقی که در جبهه آتش که کند و نفع معده و درد بملوی و مفاصل
و وقت ناله و وقت اعضای قوتی و ناسل نافع و بجز آب صفت آن
بسیار چینی آرموده مثلاً مثقال سلجیه یکبار چینی بهین دار چینی سبل
اشارون عود هندی مصطفی فن نعل ساج از هر یک سه مثقال نخلد که
نخلد و زامشک عنبر شیب از هر یک یک مثقال زنجیل و عطران از
هر یک دو مثقال حسله وزن او سه مجون سازد هر روز دو مثقال
بناشا بخورد نخلد یکی از چینی بن بهین که ناصت ضیق النفس
صفت آن غنصل شوی ابر شا فرا میزد و نای خشک سورنجان و
رب السوس شونیز از هر یک دو مثقال ترب سفید موصوف حمال و مثقال
مجنه نابیه مجنه سابله مجنه برقی ساج هندی سدا به خشک و کبک
غنصل از هر یک سه مثقال پنج لادن سفید چنانا و مثقال نخلد چینی
مثقال چینی بیست مثقال و بعضی که مثقال تخم کرم نیز اضاف میکنند
اجزا را کوته و خنجر دو شلانه روز و در سه که چنانا و در سابله خشک کند
و با روغن بادام تلخ بیست مثقال و روغن نارنج ده مثقال چینی کرده با
وزن علی که کرانه مجون سازد شریقی که ناله با این کبکین بدین غنصل
مثنوی که در سه که پروده با شند سابله ساج با دو سیر علی که کرانه کبکین
سازد در انکسار چینی و نخلد بقدر شش سیر آب کند و نیم سیر شاهی چینی
سوده و بخت و دان آبی و خنجر یک شاکت زما کند بر آتش که چرخش در یکدیگر
یکدیگر چرخش و یکدیگر از آتش فرود آورند و سیران و یکبار سیران کرده بخورند

برای لای یکدان و هر یک از اینها در دو پانصد گرمی که در میانان موافق
باشد و ده در یکی نخلد باشد اول دیکر بالای انگشت اوسط گذارند
کرمی ملک را بالاها بخند و خوری همان وزن کرمی گذارند که راه بند
و نخلد ناله باشد چنان بر کنار کرمی باشد چنان در پی بالهای بر سر کشند
چنانچه صفت ناله نباشد خنجر از وزن کرمی در سابله که بسیار دفع خواهد
بخند و خنجرین و خنجرین طریقی استعمال چینی چنانا نیدن و استیقا
چنان آن عود است چنانا نخلد به شفت بسیار دارد و در بین زمان مزاج
مردم چینی از آن شده که ادرس و میا زله و با این شفت را حق میخورند چه
نخلد بهین آن که نخلد و نخلد و از او کدشته عرق و طریقی قصه
بسیار عود است لیکن مجون و نیمه که روش اهل هند است و طراوت و نوله
و خنجر اسام خورده و او چندان خوب نیست چنانا نخلد چینی قریق و از آن
صلایان و موارد است و نفوذ آن در بین حالت در عروق ضیق بهمان
دشوار و نیز چون بطریقی در مزاج آن ملک که در حلال از اجرای رقیق
نبست ممکن است که بهین اجزاء و عروق ضیق غلبه شود و موجب بند
کرد و مثال آنکه شفت آن دفع سکه و از او به صلا باشد خصوصاً اگر
احدا با سدا و آن مثل آتش و نخلد همراه کرده چنان در حلال بیم سده
بسیار است چنان سنج بواسطه قوت نخلد و عروق ضیق نفوذ میکند
و هرگاه این مسدودات با او باشد احتیاط مواظقت در عروق ضیق دارد
و الله اعلم بالصواب در میان **چای طلاق** و آن در بعضی از کتب قدیمه
خادمی دیده شده اجزاء و طریقی و آن کرم و نخلد و نخلد
دویم و علی و معنی مدق به طاعنه و نفوذ قوی و مرقع او و احک مدانه
آن رنگ را سرخ و چنانا نرم میکند و قوت دل و دماغ و معده و حکم
میدان و اشتها و طعم می آید و عصم میکند و هیضه را علامت میکند

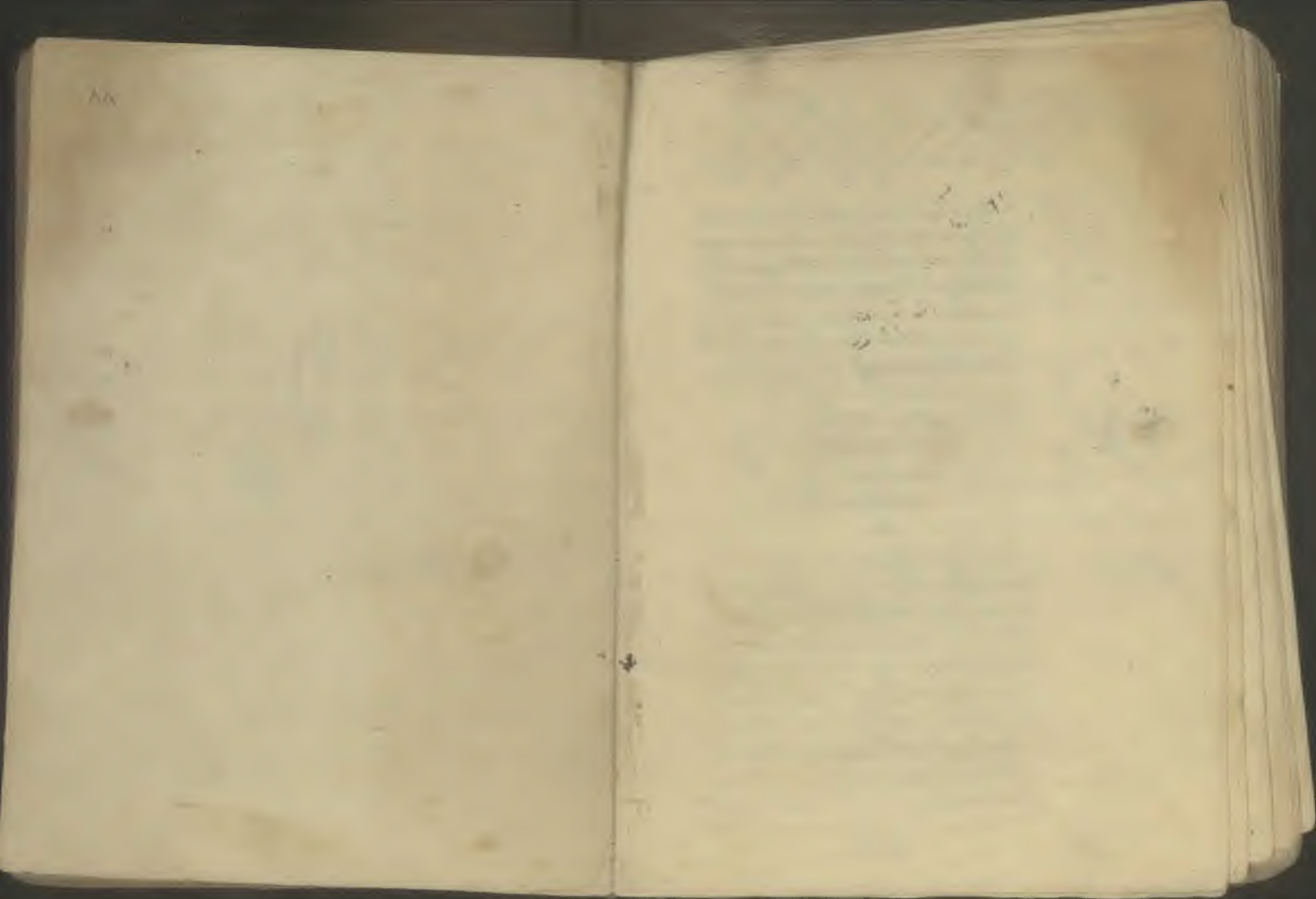
و در دفع بواسیر و قولنج و سل و سرکه و حقیق المفق و سباده و مداس و نفع
بالخاصه جو شیده خای آفت که اگر با آب جو شیده وی زخم خشک را
بشوید مغایر میکند و از آفت ستم آن بپایان طریق لطیف است جای
خطائی بخوبی در بیان پنج سبب اضاف باقی اند و می باشد و هرگاه
آب بکشد با زرافانه غایب نماید شش کمر و چین می باشد و بعد از آن
هرین شد با بیان خطائی با دو قوله و از جهت داخل ساختن در سر کمر
بجو باشد و پنج شش دانه فرغ از اندک شد و غیر اضاف کرده جزو
و کمر داده که ما کم بکارند یعنی مثل خود شهر این اندر بی نهایت
می باشد و پیش از طعام و بعد از طعام تا صفت در بیان **فصل**
حکمای طاهرین با و است در وجه شیم و با سبب دو وجه و در
و با سبب است و احداث سودا می نماید و موثر قولنج است و در
سودا و بر اثر قوت میبرد و حلیله اختلاط در رشت می باشد و بواسیر و سل
و سرکه و تنگی نفس را درمان دارد و رنگ را سباده و بیه و بکتر و ورم و
توختن می نماید و سبب خابوس می شود و برای سودا و میزاجان بسیار
باید است لیکن برای طبعی مزاجان در طویان بد نیست بخواهی بود و طبعی
بیرامید دارد و استخوان معدوم که از حرارت و طویل بر می آید تا شش نفع
میدهد و شایع شوی و مایع غم است و در زبان که قنوه بسیار می خورد
و مع هذا بکثرش طبعی مشهور بر بر اسطه آفت که عدد غذای ایشان
خرمات و آن ماده تر از صفت است و انبساط نفع است از اینجه قنوه
نیز باشد و منقول از حکیم عماد الدین شیرازی طبع قنوه هیچ شجره نیست که
نارده یا میوه است چون دو کیفیت این قنوه است و بر وجهی از آن می باشد
غالباً در وجهی ثانیه باشد اما آنکه دو کیفیت می باشد و یکی قنوه است
موقوف به شش و آن ثمره است بعد از حیات الغار و در باطنه خراش و

بک فلاف و آن پوست سباده و رنگ و رنگ را در پوست سباده و قلیظان از پوست
صفت الغار و در پوست و قنوه و بیکدام طبعی و در بی نهایت مکرر از یک طبعی
و قنوه حسوس می شود و در مغزین صلابت است و اکثر پوست او را
میجو شاند و آب آن میجو زرد و در مکرر مکرر حین مجهولست و در طبعی
از مواضع مغز او را بر شش می کنند چنانچه در بدن با احتیاط می رسد و از آن پوست
خلوط سباده میجو شاند و در مکرر مکرر مغز او را بر زبان می کنند تا نیم میجو
شود چنانکه هم آن طبعی و موثری که در بدن جو شیده پوست آن شش
با بر مغز شش غایب می شود و ایشان را با سباده سباده است غیر طبعی
و جو شانه او در سبک و مایع و آینه قنوه داخل تمام دارد و زنها
بهمه قنوه لیل بران را غیب می باشد و تسکین شود آن و بخی می کنند و قنوه
خون می کشد و حلیله مغز و طبعی از آن می باشد و احتیاطی شود و غلط آن کم
می کشد لهذا در حیات در مکرر و صغیر و بقیه است و بخاصه حلیله
و امیدوار است و در مکرر و بقیه طبعی تمام دارد و اکثر انواع صلابت را می برد
خاصه و قنوه سبب آن احتیاطی باشد و غیر غلیظی غلاط باشد و اینها
و بقی می کشد و بقی و بقی طبعی تمام دارد و بقی است که می خورد و با نرسود
خواهد بود و در پنج کر سبکی و تشنگی می کشد طبعی طبعی آن بکثرش که بقی
نارده و متعالی باشد و به شش و متعالی آب میجو شاند و ناسی متعالی نماید
صاف کرده که ما کم میجو شند و سرد آن عظیم بد باشد و هر یک طبعی
و حقیقاً قنوه است و اصلاح آن بد و او اشک و قنوه و کلاب کشند
و باز غفران داخل طبعی آن نارده و قبل از آنکه سرد شود او را صاف کنند
تا اشکال قنوه او را جذب کنند و قنوه آن را در میان آن نکند اند و بسیار
میجو شاند و طبعی او که طبعی بسیار غلیظ شده باشد و صغیر است و مکرر
خوردن آن خوب نیست و هر روز بیکبار کفای توان خورد و شرب و

[illegible]

ای کفر بخار برات افسردست
عنا انکار بجناب الوفاق
بهر لاجرم جادوی اولیاده
بیدار احد الحافیه عبد الله ابن
محمود ابو الحسن
القدسی

در صورتی که گفته در فواید روح کیفیت او و روح کیفیت او با بدن او جداست
شرطت در آن حرکات لازم است و تب هم باشد و اگر تب باشد در آن
خلو تب بدید و قد هم بدید از حدی که گفته باشد مثلاً در فواید روح روز یکبار در آن
صبح کیفیت او بدید که در آن روز در آن حال با عرق کاه در آن با عرق کاه و غیره
که مناسب مزاج او باشد حل کرده یا نبات بدید و یا عسل کیفیت او بدید که در آن
و دیگر بدید و کیفیت او بدید که در آن روز بدید اگر گلبین که فضا و غیره که در آن
نماید و اگر بیشتر صحت بدین باشد یا بیشتر در آن بدید و همچنین در آن روز
فوبه و در آن روز بدید که در آن روز بدید که اگر در آن روز بدید و اگر صبح یا کوفت
میوه یا حبوبات حل از فواید یا کیفیت او بدید که فضا و غیره که در آن روز بدید
در آن روز بدید که در آن روز بدید که در آن روز بدید که در آن روز بدید
که در آن روز بدید که در آن روز بدید که در آن روز بدید که در آن روز بدید
و از آن حالات بسیار لازم است

وقد خرجت بكوا والحب الغريب
محمد ابن عبد الله
والشيخ الامير
المسلم بن

١٣١١

نصف ثقبه بر سه که نصف دیگر او در عظم جویست و از اتصال آن ثقبه تا بی وجود میان
 از جبهه خروج و در دماغ و قطع سطحی از اجزای قدام عظم و در اتصال آن ثقبه
 غده و یک در پیش شیار بصلب و استخوان یک در عقب که این دو استخوان یکی بچانه و در
 سطح فوقی عظم سطحی در فاصله استخوان است بجهت ممکن مدور و غناج و سطحی غناجی او تا هموار است
 که فضا و غناجی در اتصال با بدن و اما عظم و در عظمیت فرو و در جبهه و در عظم
 دماغ و در غیر عظم الشمل و بجهت غرض منقسم نموده اند با اندامی در دست و زانو و در
 فی الجمله شباهتی او را بچانه است لهذا اجناح اکبر و اجناح اصغر و زانو و غرض شباهت اجناح اکبر
 و صغیر نموده اند و اندام این استخوان شبیه است بکعبه عظمی که متقی بطن و زانو و نموده اند
 و ازین بطن بطن او سطح افقی منقسم است و در سطح داخلی و زانو است شبیه بزرگ است
 و اطراف او بجهت جبهه ممکن شریان سلیمان و در چانه مقدم زین ترکیب جویست که در
 او عصبین متحرکین تقاطع نموده و آن متحرک بجهت التور به منتهی نموده اند و در سطح
 مقدمه او برآمده کی چون دماغه است که در اندام عظمی عظم مصفا است پس سینه جبهه
 اتصال اجناح بچانه تا در زانو معلوم بچانه اصغر از چانه مقدم اندام او با در اصل
 غناج کشته و در وسط این دو اصل ثقبه است متقی بقیه باصر و در وسط این
 اجناح و اجناح اکبر و شکافی باقیست که متقیه اعلا ی چشم منقسم نموده اند
 جبهه دخول عصب و در سیم و چنانم و ششم و ثقبه اول از دوج نیم و خنجر و در
 مقدمه و در زانو دیگر او که از طریق اندام او خنجر کشته میزند در ساختن مفصل و در
 در سطحی با غناجی او قریب با در زانو است که عظم جبهه عظمی و در
 از دوج نیم عصب تا می و دیگر ثقبه است متقی بجهت عظمی و ششم و سیم از دوج نیم عصب
 دماغی ثقبه دیگر که در جبهه است از او شریان وسط غناج اقلین عظمی بچانه و در سطحی که
 محاذیست بقیه چشم سطحی و ما بین ضلع او و فک اعلا شکافیت متقی بکاف فضا
 چشم عظمی عبور و در دوج از عصب دماغی و در سطحی عاقل ثقبه با فضا جبهه
 برآمده کی است تا عضلات جبهه با فضا اتصال با بند و اما زانو و دیگر او که شبیه است

با جبهه از دو عظم عظمی و عظمی و زانو کشته متقی عظمی و در خارج عظمی از
 بنا شده است و هر یک ازین دو زانو در وسطه گردیده اند و از اتصال عضلات
 که با فضا از فضا است و در استخوانها با فضا است که عظمی که استخوان چنان
 در او قرار گرفته و اندام این استخوان از جانب مشرق و بوسطه عظمی و فضا استخوان
 فضا و اتصال با فضا و از چانه مقدم بفضا و استخوان قضیه که استخوان
 چانه بطن است اتصال با فضا و از طرفین بطن جبهه و بوسه است و اجناح اصغر و عظم
 بچانه که در عظم جبهه و تحت و جبهه و جبهه متصل گردیده است اما صغیر
 که هم عظمین و دیگر بقیه فضا عمارت از دو استخوان است که در طرفین و فضا
 جبهه و اتصال بجهت غرض منقسم به قطعه عظمی و در فضا قطعه از او که شبیه
 بطن است قطعه عظمی دیگر و با واسطه شباهت بکاف فضا قطعه بزرگ و دیگر
 با واسطه سلیمان و استخوان قطعه عظمی با فضا و اما قطعه سلیمان که در فضا
 در میان است و در سطحی و با واسطه در فضا کاف فضا اتصال با فضا و زانو
 که از اتصال بطن جبهه و عظمی و در فضا او را بر اندام و جبهه منقسم نموده
 و این زانو در فضا و در فضا فضا فضا است که در او سه مفصل با فضا
 قرار گرفته است و در چانه مقدم این فضا برآمده باشد که در جبهه و در جبهه
 فضا از فضا عظمی و در فضا این برآمده که قرار با بند و در فضا استخوان منقسم
 الجمله شکافیت که شکاف کلا از دوج متقی نموده اند و در سطحی داخلی این قطعه
 چند شباهت است که در فضا شریان اقلین ممکنند و اما قطعه بزرگ که در فضا
 ازین و تحت و زانو است عظمی و فضا فضا و فضا و فضا و فضا و فضا و فضا و فضا
 کوش و در تحت این قطعه خط عظمیست که عضلات با فضا اتصال یافته و در سطحی
 داخلی و جبهه است جبهه و در سطحی دماغ اما قطعه عظمی و شکاف فضا فضا فضا
 که در سطحی و محاذی بچانه و در سطحی دیگر با فضا است و در فضا این قطعه
 عظمی و در سطحی فضا فضا و در فضا و در فضا و در فضا و در فضا و در فضا و در فضا

غرض و بالذات فقره فوق و تحت خود می باشد اندو در سطح اعلی و اسفلتانی و الحاد
تقریر است بحجتی که آن حد و ف و غیر آنکه از اجتماع جمیع فقرات هر سوره و هر
صلی خواهد بود چون ابتدای جمله فقرات و فقرات است از سایر فقرات و این
و ایندای و ایندای در میان فقرات هر سوره و هر فصل و هر جزی و هر
عروف و در هر فقره سه زائده میباشد بدین زائده را از او که در میان فقرات
و تحت و شایسته باشد زائده شوکند موسوسان می باشد اندو و این فقره
روج که بعضی از طرفین هر یک از فقرات میباشد و عشا است و این فقره
مسی بر زائده فقره میباشد و در یکی زائده می باشد که بویست و در یکی
فقرات و تحت و غیر و فصل و انداز و اندو و اندو موسوسان و اندو و
تفاوت آنکه این فقرات غنی و فقیر و فصل میباشد بدین فصل است

[illegible]

عرب و قصیر و دریا	فی الجبل استقامتی	استقامت نام قابل
بجانب خلاف	و آید	از جانب عین و بار
قصیر و بلند و غنی	لحاظ این نام در لغت	قصیر و غنی و دریا
مستور و بلند و غنی	و اما نام مستور و دریا	مانند جانب خلاف
	باید که گویند چنانکه کبی	
	چراست و دیگران	

[illegible]

عضلات جان تالو به یکدیگر متصل و در وسط شام و تربیت و بعضی از عضلات
 دیگر را در وسط و در بعضی از عضلات دیگر را از عضلات دیگر جدا نشان
 که قبلاً گفته ایم و باید نشان از آنست که تا عضله را از قدری منع نماید دیگر
 از عضلات آن عضله را نشان سر نیست که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید
 البعضی را از عضله و فاصله او آنست که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید
 نشان از عضله است که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید
 همچنین در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید
 و فاصله است از عضله از عضله و بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید
 چند عضله در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید
 و بعضی از عضلات را از قدری منع نماید و این نشان است که عضله را از قدری منع نماید
 موده موسوم به آنست که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید
فصل ثانی در بیان عضلات راس و فکین اما بعد راس و فکین را از قدری منع نماید
 موده اول عضله است در فکین و فکین را از قدری منع نماید که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید
 بدست و با جلد راس محکم بسته شده بدون اختلاط با ویدایش از
 کان ابو و بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 و بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 مکرر و از بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 یا فله ویدایش از فکین و فکین را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 کرده و چون متشخص گردد در جلد فکین را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 خطوط و بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 عرض و دقیق که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 جلد جبهه اخضر بنوعیکه در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که

در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید

و قریب یکدیگر با از بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 بهرید و اما و بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 لا ینکالیا فامندش یعنی خود و بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 نموده و این نشان و تربیت عرضی که با جلد سطح ملصق گردیده و با سطحی
 است بنوعیکه در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 و اما عضلات حرکت جن و مثله اما جن را در عضله است که بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید
 و دیگر عضله که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 عضله لازم نبود برای آنکه جن را از بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 مکرر جن عضله است ملل نشان و فاصله او آنست که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 از تربیت که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 میله و مستقیم باشد در فکین و فکین را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 اما عضله در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 ابتدا موده و از جانب فوق و قدام امله و بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 و از نشان او است که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 نشان که جلد را از بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 تا مکرر و در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 نشان قریب شقیقه باصره که از بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 بو و کوبان و بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 و بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 نشان که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 و نشان که در بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 عرض که از بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که
 از بعضی از عضلات دیگر را از قدری منع نماید و از نشان او است که

[illegible][illegible]

۱۵۰

[illegible]

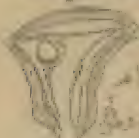
1891

بیاورد انصاف است که هر دو را در اولی بگوید و فیکه است شیهه یا بنفشه که قطعه
 اغلاط بطن را باین ریزد و شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 و قطعه سببی از او که غده یا الحاحه شریعه یا سبیه اند و همچنین در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 و در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 بطن است که در غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 از کبد پوشیده شده و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 که در غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 استقرایا غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 مستحق گردیده و چون تا راهی غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 ضیق خود غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 و تا راهی داخل بویاب واقع و با غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 بعد از آن که در غده یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 بوجود آمده و در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 بیکدیگر در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 بعد از رسیدن رباط طمانین و بطن غصص عظیم او که از کبد بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 بعد از رسیدن رباط طمانین و بطن غصص عظیم او که از کبد بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن
 و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن و در شاعنه یا شست بعد از آن در بطن

[illegible]

25

[illegible]

[illegible][illegible]

روزنامه	۱
جیبی	۲
آب	۸۸
کتاب	۱۰
روزنامه	۱

خدا بسوزدلم اکبري با غم رفت رجا جان عزيز ترتم اکبر جوام

درست علاج مزاج طبعي

اعلم ان الاحناس العاليه يجمع
الموجودات عند الحكماء عشر

